

Projekt

UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia ..... 2022 r.

w sprawie nadania nazwy urzędowej placowi w mieście Szczecinie

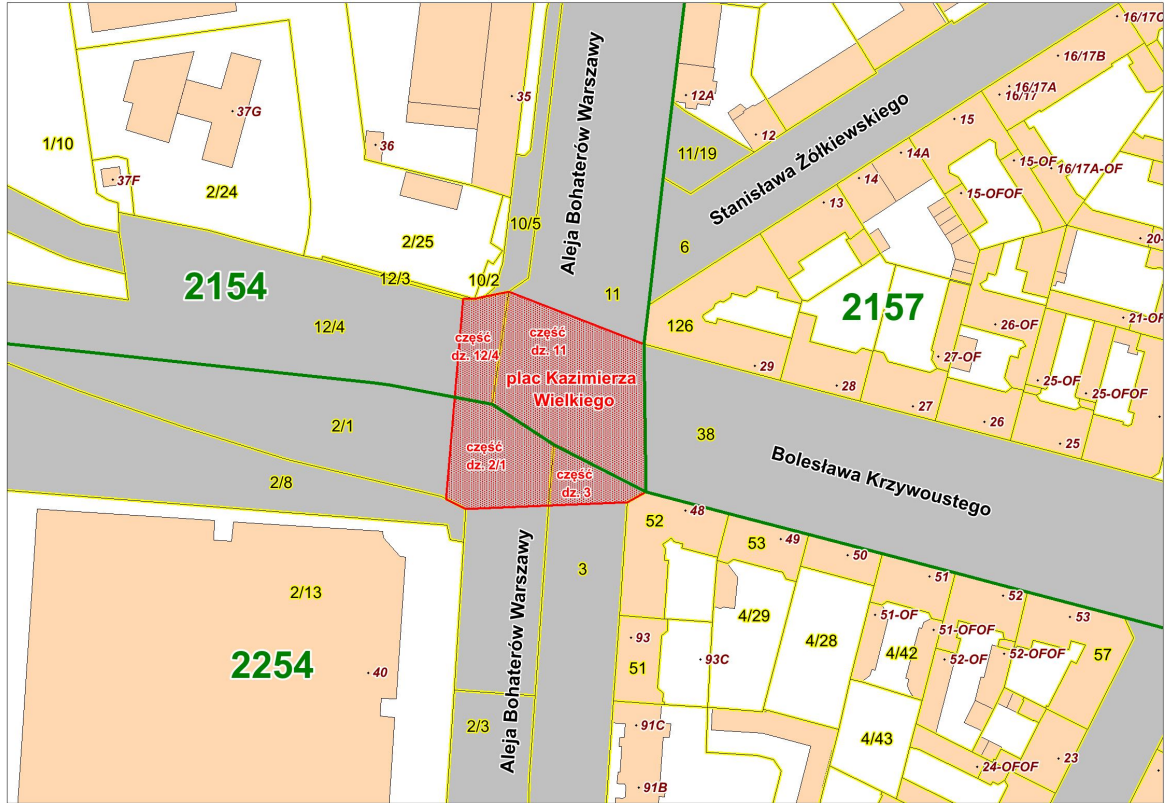
Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005, 1079) **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Nadaje nazwę „**plac Kazimierza Wielkiego**” – dla placu usytuowanego w częściach działek **nr nr 11, 12/4** z obrębu ewidencyjnego **nr 2154** oraz w częściach działek **nr nr 2/1, 3** z obrębu ewidencyjnego **nr 2254**, u zbiegu ulic Bolesława Krzywoustego i Stanisława Żółkiewskiego oraz Alei Bohaterów Warszawy. Położenie placu przedstawione jest na załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Szczecin.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

Załącznik do uchwały Nr .....
Rady Miasta Szczecin
z dnia.....2022 r.

Uzasadnienie

Z inicjatywą nadania nazwy urzędowej „**plac Kazimierza Wielkiego**” wystąpił Klub Radnych Prawa i Sprawiedliwości w Radzie Miasta Szczecin (teren jest własnością Gminy Miasto Szczecin). Proponowana nazwa ulicy otrzymała pozytywną opinię Zespołu Nazewnictwa Miejskiego.

Kazimierz III Wielki z dynastii Piastów (1310-1370) był synem Władysława I Łokietka i Jadwigi, córki Bolesława Pobożnego. Koronowany został po śmierci ojca, w 1333 r. Król Kazimierz w polskiej historii otrzymał przydomek „Wielki”. Jak najbardziej zasłużył, liczne są bowiem zasługi, dzięki którym uznano go najwybitniejszym polskim władcą.

Za panowania Kazimierza Wielkiego Polska przeżywała wzrost gospodarczy. Królestwo Piastów ominęła epidemia czarnej śmierci, przez co kraj uniknął poważnego kryzysu i mógł bez przeszkód się rozwijać. To właśnie za czasów Kazimierza nastąpiło najszybsze w naszej historii nadrobienie zapóźnień gospodarczych do krajów Europy Zachodniej. Król przyczynił się do tego poprzez m.in. ujednoczenie prawa, usprawnienie sądownictwa, systemu podatkowego, przyjmowanie imigrantów (głównie Żydów i Niemców, którzy prowadzili handel), rozbudowę miast i zamków (słynne „zastał Polskę drewnianą, a zostawił murowaną”), a także zakładanie kopalni soli i srebra.

Ponadto owoce tego wzrostu były rozłożone między wszystkie stany, a nie trafiały do wąskiej grupy możnowładców. Kazimierza nazywano opiekunem chłopów czy mieszczan. Król potrafił bowiem wsłuchiwać się ich potrzeby i ująć się za pokrzywdzonymi. To za jego czasów wyraźnie określono prawa, ale i obowiązki poddanych. Wszyscy płacili podatki, a na granicach pobierano cło, przez co kasa państwa nie cierpiała z powodu braku pieniędzy.

Kazimierz nie prowadził ciągłych wojen, jak jego ojciec, lecz próbował porozumieć się ze wszystkimi sąsiadami. Przyniosło to rezultaty, bowiem wskazany powyżej wzrost gospodarczy nie byłby możliwy, gdyby nie zapewnienie spokoju w kraju. Królestwo Polskie za Kazimierza Wielkiego prowadziło jedynie wojny na wschodzie. Były to jednakże zazwyczaj ekspedycje na Ruś Czerwoną i ich negatywne skutki nie były odczuwane wewnątrz państwa.

Za Kazimierza Wielkiego powstał jeden z najsprawniejszych w naszych dziejach systemów obrony kraju. Wszyscy poddani władający ziemią mieli obowiązek na wezwanie króla stawić się na wyprawę wojenną. Liczba wystawionych zbrojnych zależała od wielkości dóbr. Każdy rycerz był też związany z jedną chorągwią, co ułatwiało dowodzenie. W dodatku wzdłuż granic budowano sieć zamków, która znacząco przyczyniła się do wzrostu bezpieczeństwa Polski.

Kazimierz Wielki wyprowadził Polskę z izolacji międzynarodowej i uczynił z niej jednego z europejskich liderów. Władysława Łokietka jako króla Polski nie uznawała większość władców europejskich. Dla nich prawowitym polskim monarchą był Jan Luksemburski. Sytuację Łokietka pogarszał w dodatku jego najazd z pogańskimi Litwinami na chrześcijańską Brandenburgię, który mocno zszargał jego wizerunek na arenie międzynarodowej. Ponadto tuż przed śmiercią Władysława przeciwko Polsce montowała się krzyżacko-czeska koalicja.

Dopiero Kazimierz Wielki porozumiał się z Luksemburczykiem, który zrzekł się pretensji do polskiego tronu. Doprowadził też do zerwania antypolskiej koalicji i zawarł porozumienie z Krzyżakami w 1343 r., w Kaliszu. Umocnił też sojusz Polski z potężnymi Węgry. To wszystko doprowadziło do sytuacji, że już na przełomie lat 50. i 60. XIV w. Polska odgrywała znaczącą rolę na kontynencie, a Kazimierz Wielki był jednym z najbardziej poważanych władców europejskich, czego najlepszym przykładem była jego funkcja arbitra w sporach między monarchami.

Kazimierz Wielki poszerzył granice Polski, odzyskując Kujawy i ziemię dobrzyńską, a przede wszystkim przyłączył do Polski Lwów i Ruś Czerwoną. Tym samym wyznaczył nowy kierunek rozprzestrzenienia się polskich wpływów, co po latach zaowocowało unią polsko-litewską i okresem największej świetności Królestwa Polskiego.

W 1364 r. Kazimierz Wielki, po otrzymaniu stosownej papieskiej buli, powołał Akademię Krakowską wzorowaną na uniwersytecie w Bolonii. Powstałe w Krakowie wydziały sztuk

wyzwolonych, prawa i medycyny miały zapewniać potrzebnych Polsce fachowców oraz stanowić ważny ośrodek intelektualny w tej części Europy.

Komisja Bezpieczeństwa Publicznego i Samorządności R.M. po zasięgnięciu opinii Geodety Miasta postanowiła przychylić się do wniosku i wnieść pod obrady Rady Miasta Szczecin projekt przedmiotowej uchwały.

**Przewodniczący Komisji Bezpieczeństwa
Publicznego i Samorządności
Bazyli Baran**